

det Offentlige — deels Staten og deels Amterne — at udrede, nemlig $\frac{2}{3}$ af Børdien af det Dvæg, der slaaes ned, fordi det har faaet Dvægpest, skulde udstrækkes til det Hele; men jeg antager, at det er en overordentlig farlig Bei, hvorpaa man her har villet bringe Staten ind, og at det er særdeles nyttigt og gavnligt, om der itide fremkommer bestemte Udtalelser imod enhver Illusion eller Forhaabning i den Retning. England er jo det Sted, hvor Dvægpesten i den senere Tid har raset stærkest, og det er derfor naturligt, at man jævnlig seer hen til, hvad der er passeret i dette Land, for derefter nogenlunde at indrette sig. Det er ikke længe siden, at der fra forskellige Steder i England blev rettet en tilsvarende Anmodning til den nuværende Statkammerantsler om, at Staten vilde overtage en Erstatningsforpligtelse ligeoverfor Cierne, og da igjen søge sig dækket ved Hjælp af enten en almindelig eller en speciel Stat. Mellem de Grunde, som bevægede Finansministeren til at give et bestemt Afslag paa denne Begjæring, var der navnlig to, som forekomme mig at være aldeles afgjørende. For det Første gjorde Ministeren opmærksom paa, at, naar der udbræder Dvægpest i et Land, falter Byrden derfor ikke alene paa dem, som besidde Dvæg, men ogsaa paa dem, der bruge de forskellige Producter af Dvæget — Mælk, Smør, Kjøb —, og at man altsaa, ved at indrette et System som det, hvorom der var andraget, i Virkeligheden vilde lægge en dobbelt Byrde paa dem, der kun nød Producterne af Dvæget, uden selv at være Ciere deraf, idet de nemlig først paa Grund af Dvægpesten kom til at betale høiere Priser for, hvad de forbrugte, og dernæst ovenikjøbet skulde deeltage i Erstatningen til Cierne. For det Andet gjorde Ministeren opmærksom paa, og dette er vistnok Hovedgrunden, at, saasnart en saadan Forpligtelse blev lagt over paa Staten, vilde den uundgaaelige Følge deraf være, at en stor Eigegyldighed vilde træde frem i alle disse Forhold, medens det, naar Forsikringen var en privat Sag, vilde være i alle Deeltageres Interesse gjensidigt at vogte paa hinanden og at sørge for, at alle de forskellige Forsigtighedsforanstaltninger, som kunde træffes, virkelig bleve trykte. Jeg troer, at disse to

Grunde, og navnlig den sidste, i alle Henseender finde ligesaa god og skyldig Anvendelse paa vort eget Land, og jeg venter derfor ogsaa med Sikkerhed, at det Svar, som vil blive givet fra den ærede Ministers Side paa det reiste Spørgsmaal, vil være et ligesaa klart og tydeligt Afslag som det, der i England er blevet givet paa en lignende Begjæring. Skjøndt jeg saaledes i høi Grad billiger enhver Udtalelse, der er kommen frem imod at vælte denne Byrde over paa Staten, er det mig dog ikke ganske klart, at Spørgsmaalet ogsaa dermed er afgjort med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag, der gaaer ud paa at indbrømme visse Begunstigelser i Henseende til Stempelafgiften for saadanne Forsikringsforeninger, der for Dieblisset danne sig mod Dvægpesten. De Begunstigelser, hvorom her er Tale, ere ganske vist ikke af nogen saa stor Betydning, at Staten skulde have særdeles Betænkelse ved i denne Henseende at indbrømme dem, navnlig naar Indbrømmelsen blev begrænset noget med Hensyn til Tiden, hvilket imidlertid ikke er Tilfellet i det foreliggende Lovforslag, men der er en anden mislig Side ved dette Forslag, hvorpaa jeg troer, det er rigtigst strax at gjøre opmærksom. I det der nemlig i § 5 er opstillet visse Betingelser, under hvilke Indbrømmelsen kan gives, er der derved tillige, saa at sige, foreslaaet udtalt, hvad der fra det Offentliges Side i det Hele maatte antages at være betryggende ved saadanne Forsikringsforeninger, og det Betryggende skulde da derefter bestaae i, at Forsikringen enten directe eller indirecte ved Gjensikkring udstrakte sig over mindst 6 Amter, eller at den omfattede i det Mindste en Million Rd. Det er min Overbeviisning, at denne Garanti i alle Henseender er aldeles utilstrækkelig. Dersom vi virkelig herhjemme skulde være istand til at sikke Cierne af Dvæg for Dvægpestens førgelige Følger ved en saadan gjensidig Forsikkring, kan dette kun skee derved, at Gjensidigheden kommer til at omfatte et overordentlig stort District, jeg vil helst sige det hele Land, og at den navnlig kommer til at omfatte saadanne Provindsler, som ere forskellige Forhold undergivne ligeoverfor de Indbydelsler, der kunne bringe Dvægpesten til os, eller, for at sige det endnu mere tydeligt